

РЕШЕНИЕ

№ 2302

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **997** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Д. Й. Я., срещу решение № 20267550 от 03.12.2020г. на СРС, НО, 8 – ми състав, постановено по НАХД № 11248/2020г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-010344/22.06.2020г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция” СДВР, с което за извършено нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП на Д. Й. Я. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно – нарушени са материалния закон и съдопроизводствените правила. По-конкретно, касаторът счита, че съдът не е обсъдил правилно въпроса, свързан с процесуалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Счита, че НП е незаконосъобразно на процесуално основание – липса на материална компетентност на издалото го длъжностно лице. Твърди, че в проведеното административнонаказателно производство от страна на наказващия орган е нарушена разпоредбата на чл.33, ал.2 от ЗАНН. Жалбоподателят твърди, че съдът не е взел предвид, че са нарушени разпоредбите на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като нито в АУАН, нито в НП, е извършено пълно и точно описание на твърдяното нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, както и няма описание на обстоятелствата, при които е било извършено,

а в НП и на доказателствата, които го потвърждават. Излагат се съображения, че решението на съда не кореспондира със събраните и приобщени към делото доказателства. Счита, че правните изводи на СРС са в противоречие с доказателствата по делото и приложимите нормативни разпоредби. Твърди, че съдът не е взел предвид обстоятелството, че не е знаел, че управлява МПС, което е със служебно прекратена регистрация. Отделно от това твърди, че ако МПС-то е било спряно от движение или пък със снета регистрация е следвало регистрационните табели да са снети със заповед за ПАМ, както и да има залепен стикер на предното стъкло на автомобила. Моли съда да отмени решението на СРС и да отмени НП.

Ответникът в производството – СДВР при ОПП в съдебна зала не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита, че жалбата е неоснователна. .

Административен съд – София град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН. Разгледана по същество, тя е основателна.

От събраните в хода на съдебното следствие доказателства СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 10.12.2019 г. около 16:45 часа в [населено място], по П. шосе в посока на движение от [населено място] към [населено място], жалбоподателят Я. управлява МПС л.а. „Фолксваген Голф”. На Я. е била извършена проверка, в хода на която било установено, че МПС-то е със служебно прекратена регистрация.

С постановление на СРП от 14.05.2020г. е постановен отказ за образуване на наказателно производство спрямо Я..

На 22.06.2020г. е издадено НП, с което на Д. Й. Я. за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В този смисъл са: постановление за отказ да се образува наказателно производство, справка за нарушител/водач, справка за собственост на МПС, заповед № 81213-515/14.05.2018 г. за определяне на компетентните длъжностни лица.

Настоящият съдебен състав намира, че решението си първоинстанционният съд следва да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане.

Съгласно чл.145, ал.2 от ЗДвП приобретателят на регистрирано пътно превозно средство следва в срок до един месец да го регистрира в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба. В случая по делото не са събрани именно тези доказателства, за да се установи, че касаторът не е изпълнил задълженията ЗДвП, а оттук и да се счете нарушението за съставомерно по чл.140, ал.1 от ЗДвП "МПС - то не е „регистрирано по надлежния ред". За касатора следва да е възникнало задължение да регистрира евентуално закупения от него автомобил, което той да не е изпълнил в законоустановения срок, с оглед на което регистрацията на автомобила да е

прекратена от административния орган на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба, прекратяването на регистрацията се извършва с отбелязване в автоматизираната информационна система, като не е предвидено задължението да се уведомява новият собственик на автомобила, да се отнеме свидетелството за регистрация и да се свалят регистрационните табели, но тези правила касаят именно собственика на автомобила, каквито доказателства не са събрани в настоящето производство.

Нарушен е основен принцип на чл.13 от НПК. Съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите доказателствени средства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено (чл.13 от НПК). Чрез активните си действия водещият процеса орган да стигне до обективната истина относно всички факти от значение за случая, и то действителните факти, в цялата им пълнота (чл.7, ал.1 и 2 от АПК), като използва не само фактическия и доказателствен материал, представен от страните, но и този, който сам е издирил. Съгласно т.7 от Постановление № 10 от 28.IX.1973 г., Пленум на ВС което не е загубило сила "...отразените в акта за констатиране на административното нарушение фактически констатации не се считат за установени до доказване на противното и затова административнонаказателното обвинение следва да се установи с допустимите от закона доказателства“.

С оглед на изложеното, касационната инстанция намира, че решението на въззивния съд следва да бъде отменено, а делото върнато за разглеждането му от друг състав на същия съд от фазата на съдебното следствие, който следва да се произнесе в цялост по законосъобразността на издаденото и обжалвано наказателно постановление, като събере доказателства, свързани с покупко - продажбата на управляваното МПС и оцени същите наред с останалите събрани доказателства относно съставомерността на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна, вкл. и относно наличието на предпоставките на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

По изложените съображения на основание чл.221, ал.2, т. 1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН , настоящият касационен състав на АССГ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20267550 от 03.12.2020г. на СРС, НО, 8 – ми състав, постановено по НАХД № 11248/2020г., и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ВРЪЩА делото за разглеждане от друг състав на Софийски районен съд от фазата на съдебното следствие, при съобразяване с мотивите на решението.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

